

Ombres en la recuperació econòmica

Un 21% d'ocupació

FUNCAS El PIB retrocedeix un 5,7% a Catalunya des de l'esclat de la crisi econòmica **OCUPACIÓ** La feblesa de la indústria impacta en el mercat laboral català, amb un comportament pitjor que la mitjana estatal

B. Badrinas
BARCELONA

En aquest últim lustre negre per a l'economia espanyola, Catalunya se situa en una posició intermèdia respecte a la davallada experimentada entre les comunitats autònomes. Així ho determina l'últim número de *Papeles de Economía Española*, editat per Funcas, que recull una àmplia anàlisi dedicada a l'economia de les diferents comunitats autònomes de l'Estat i la seva evolució des del segon trimestre del 2008 fins al primer trimestre del 2013 (vegeu quadre adjunt).

Així, i en el període mencionat, el PIB català ha registrat una davallada d'un 5,7%, una xifra que situa la reculada en la novena posició entre les disset comunitats autònomes de l'Estat. No obstant això, i malgrat aquesta posició intermèdia amb relació a la caiguda del PIB, la destrucció d'ocupació a Catalunya durant la crisi ha estat molt intensa. Més concretament s'ha perdut el 21% de l'ocupació i s'ha passat dels 3,5 milions de ciutadans treballant que hi havia a l'inici de la recessió als 2,77 milions que tenia en el primer trimestre de l'any passat, que és quan es va començar a elaborar l'estudi.

Aquesta caiguda col·loca Catalunya al capdavant de les comunitats autònomes que més capacitat laboral han perdut amb la crisi, que són aquelles que

tenien una exposició més gran al sector immobiliari. Un fet que, als analistes de Funcas, els ha sorprès.

"L'estructura productiva [de Catalunya] estava, en els moments previs a la crisi, entre les de menys pes relatiu de les activitats immobiliàries i de construcció; no obstant això, l'efecte final de la recessió sobre l'ocupació total de l'economia catalana va ser més gran que el que correspondria a la seva especialització en el sector immobiliari", assenyalava l'informe.

Les caixes alerten de l'impacte en la pobresa del repunt del cost de la vida

José García Montalvo, catedràtic de la Universitat Pompeu Fabra i un dels participants en l'informe, apunta al mal comportament de l'ocupació en la indústria per explicar aquest comportament del mercat laboral català al llarg de la crisi: "La mala evolució de la indústria manufacturera, que a l'inici de la crisi tenia a Catalunya un pes superior a la mitjana espanyola, explica aquesta forta caiguda de l'ocupació."

Cost de la vida

Finalment, l'informe de Funcas subratlla que Catalunya "ocupa una de les primeres posicions amb relació a nivell de desenvolupament humà", un indi-

Impacte de la crisi per comunitats autònomes

ador que es podria emparellar amb la qualitat de vida dels ciutadans, tot just després del País Basc, Navarra i Madrid. Arribat en aquest punt, i després de constatar que la caiguda de la renda familiar ha evolucionat d'una manera similar a la mitjana estatal, alerta d'un repunt en l'indicador de pobresa econòmica. "Si els indicadors de pobresa relativa s'encreen amb el diferencial del cost de la vida a Catalu-

nya respecte a la mitjana estatal, els resultats empitjoren notablement", afirma l'estudi.

En tot cas, Funcas acaba constatant que les comunitats autònomes on més va créixer la bombolla immobiliària, que van ser bàsicament les mediterrànies, són les que més han patit el que la mateixa entitat anomena "gran recessió". El País Valencià, Andalusia, Múrcia i Castella-la Manxa han estat,

doncs, les comunitats autònomes més castigades per la crisi, mentre que el País Basc, Madrid, Navarra i Castella i Lleó són les que n'han sortit menys perjudicades.

Sense sector miracle

El director general de Funcas, Carlos Ocaña, va assenyalar ahir, en la presentació de l'informe, que la sortida de la crisi serà diversificada i no hi haurà una única activitat que

operi com a "sector miracle per a la represa, perquè hi haurà varietat de sectors que impulsaran l'economia".

Per la seva part, el coordinador de l'estudi, Eduardo Bandrés, va destacar que el territori "és un factor rellevant que explica les diferències entre les comunitats autònomes", i va assenyalar que les condicions de partida entre elles no eren les mateixes i, com a conseqüència, les

perduda

▶ Període 2008-2013

FONT: FUNCAS

Caiguda del PIB		Destrucció d'ocupació	
1 País Valencià	9%	1 Andalusia	21%
2 Andalusia	7%	2 Castella-la Manxa	21%
3 Castella-la Manxa	7%	3 Catalunya	21%
4 Múrcia	7%	4 País Valencià	21%
5 Astúries	6%	5 Múrcia	21%
6 Canàries	6%	6 Astúries	20%
7 Cantàbria	6%	7 Extremadura	20%
8 Extremadura	6%	8 La Rioja	20%
9 Catalunya	5,7%	9 Cantàbria	17%
10 La Rioja	5,4%	10 Galícia	17%
11 Aragó	5%	11 Canàries	16%
12 Illes Balears	5%	12 Castella i Lleó	16%
13 Galícia	4,5%	13 País Basc	15%
14 Castella i Lleó	4%	14 Navarra	14%
15 Madrid	3,5%	15 Aragó	13%
16 Navarra	3,3%	16 Madrid	13%
17 País Basc	3%	17 Illes Balears	10%

La CE i el Banc d'Espanya no l'encerten

El Banc d'Espanya i la Comissió Europea han estat les institucions que més es van desviar en les previsions sobre el PIB espanyol el 2013, que va caure un 1,2%, ja que es van desviar 1,4 i 0,9 punts respectivament. Així es desprèn de la Diana Esade, un informe que elabora l'escola de negocis i que indica quant s'acosten o es desvien les institucions a l'hora de predir el PIB de l'economia espanyola i el nivell d'ocupació. La desviació mitjana va ser de 0,4 punts i les entitats Ceprede, Icaea, IEE, The Economist i Esade van encertar exactament la caiguda del PIB (-1,2%).

Pel que fa a l'atur, que segons dades de l'EPA es va situar en un 26%, el Banc d'Espanya es va desviar 2,7 punts i el govern espanyol, 1,7 punts, mentre que la desviació mitjana va ser de 0,8 punts. BBVA, Catalunya Caixa i Icaea van ser els que més es van acostar a les dades reals. Des d'Esade van indicar ahir que, si bé en les seves previsions pel 2013 la majoria d'institucions van ser cautes i no van augurar cap recuperació, amb vista al 2014 preveuen de mitjana un increment del PIB d'un 0,7%.

polítiques impulsades no tenen els mateixos efectes. Concretament, Banderés va explicar que les comunitats que tenen "més sincronia" amb el conjunt de l'economia estatal són les que han transitat millor pels anys de crisi. Per la banda contrària, n'hi ha d'altres que tenen problemes estructurals de fons que requeririen un tractament singular i un tipus de polítiques una mica més complementàries.

"Catalunya té un comportament molt semblant a la mitjana espanyola perquè, entre altres raons, té un pes important i un comportament menys volàtil que altres regions", va dir el coordinador de l'informe.

Procés sobiranista

Respecte al procés sobiranista, el director general de Funcas, Carlos Ocaña, va assenyalar que fins ara "no s'aprecia" un impacte

d'aquest debat, però hi va afegir que "la incertesa no ajuda" i, per tant, va considerar que convindria que es dissipés "com més aviat millor".

Quan se li va preguntar per aquesta qüestió, Banderés va dir que una independència de Catalunya tindria efectes molt negatius en l'economia: "Vivim en un món global i qualsevol xoc d'aquesta naturalesa política té un impacte econòmic negatiu." ■